

מותו של האל הדתי ותחייתו של האל האוניברסלי

מראת ידע 11/2023

ד"ר ברכה קליין תאיר

בעבר, האמנתי באל. בנעוריי התנתקתי ממנו. ברבות הימים חזרתי לחבב אותו, בהמשך לאהוב אותו וכעת אני מחפשת להתאהב בו!

כדי לפלרטט עם נושא "האל" מציעה להתייחס לכל מה שיאמר הערב באחת משתי הדרכים, או שתיהן:

יש סיפור זן על 2 תלמידים המסתכלים בדגל שמתנפנף ברוח. אומר האחד: אך אחד לא יכול לפקפק בעובדה שהדגל זז. חולק עליו השני: לא, הרוח היא שזזה. לדגל אין תנועה משלו. הם ממשיכים בויכוח עד שהגיע המורה ואמר: שניכם טועים. רק התודעה זזה.

לאור האירוע הטראומתי והאכזרי 7/10, בדיוק כפי שעשו בשואה, רבים שואלים; היכן האל (אלוהים נמצא בבתי העלמין! השיר "חורף 23")? איך אלוהים איפשר לטבוח ילדים, להתעלל בנשים וזקנים ולחטוף אזרחים לעזה? רבים בוחנים לעומק את אמונתם בכוח עליון. אחרים דווקא חיזקו את אמונתם באל.

בספרו "אתיקה" מסופר כי **שפינוזה** (1632-1677) הזמין אנשים לחנותו בשבת. שאלו בתמיהה: מה, החנות תהיה פתוחה בשבת, אינך בבית הכנסת? הרי צונו לשבות בשבת מכל מלאכה, לא?

ענה שפינוזה: אם אלוהים הוא כל יכול, מושלם, שלם, הרי שלישות כזאת אין שום צרכים, שום רצונות, שום משאלות. הלא כן? אם כן, לאלוהים אין שום משאלה לדרך בה כל אחד מאדיר את שמו, עובד אותו, או אוהב אותו. כל אחד בדרכו.

אז לשם מה המצוות והתקנות?

"כלי לדיכוי פוליטי. ההלכה היא אשליה, בדיה", טען.

כ- 200 שנה לאחר מכן ב'תולדות השיגעון בעידן התבונה' כתב **ניטשה** (1844 - 1900): "האם לא שמעתם על המשוגע שהדליק פנס באור יום מלא, ורץ אל כיכר השוק בעודו צועק בקולי קולות: "היכן אלוהים? היכן אלוהים?" מכיוון שרבים מן האנשים שם לא האמינו באלוהים, נשמע צחוק רם מסביב... "אני אומר לכם אנחנו הרגנו אותו – אתם ואני! אנו כולנו רוצחיו. אבל איך עשינו זאת? ... מה עוללנו כאשר התרנו את הארץ מכבליה לשמש? לאן תנוע עבשיו? לאן ננוע אנחנו? הלאה, הרחק מכל שמשות? האין אנו מידרדרים היישר מטה? ולאחור? ולצדדים? וקדימה? ולכל עבר? האם נותרו עוד מעלה ומטה? האין אנו נסחפים דרך כלום אין סופי? ... מעולם לא נעשה מעשה גדול מזה, וכל הנולד אחרינו יהיה שייך, בזכות מעשה זה, להיסטוריה נעלה מכל היסטוריה עד כה."

המשוגע, כלומר ניטשה, מטיף לקוראיו כי מות האלוהים אין משמעו רק שינוי בתמונת העולם המדעית, אלא אירוע בעל משמעויות היסטוריות. ניטשה אינו מדבר על קיומו האובייקטיבי של האל במציאות, אלא על האל **כמכון האמון של האדם במוסדותיו ובעצמו**. לטענתו, אלוהים מת בעידן המודרני, ולפיכך נותר האדם המודרני ללא הצדקה למוסדות המוסר, המדינה, ההיסטוריה והתרבות.

הדיון על האלוהות חייב להיות מנותק מהדת. הקשר בין דת לאלוהות הנו סיפור רק של 6000 השנים האחרונות. כתוצאה מהחיבור בין האל לדת, האנושות נכנסה לתסבוכות קיומיות שהכשילו אותה בהתקדמות האבולוציונית ואת התוצאות הקשות אנחנו חווים בימים אלה. לפיכך, מבחינתי, האל הדתי מת כי התוכניות הארציות – דתיות לאבולוציה סיימו את תפקידן, והאל של הבריאה שהנו אל אוניברסלי נכנס למעגל.

אני יודעת ...

יש המאמינים שיש אלוהים

יש המאמינים שאין אלוהים

יש המאמינים שאלוהים ברא את האדם

יש המאמינים שהאדם ברא את אלוהים

יש המאמינים שהאדם נברא בצלם

יש המאמינים שמוצאו של האדם הוא מן הקוף

יש המאמינים שיש כוח עליון המבקר את הבריאה על פי הפרוטוטיפ שלו

יש המאמינים שהטבע הוא אקראי.

"על כדור הארץ, עד היום, איש לא שמע קול אחר מאשר הספרים אשר הינם דיברותיו של ALLAH. אחדים היטו אוזן לקול הזה המגיע מהרמה האלוהית, ואחדים לא. אחדים מאחינו/אחיותינו הארציים אשר אינם מאמינים בדבר, אשר מכחישים כל דבר, אשר מצפים למצוא את הנתיב בו הם יאמינו מתוך שכל חיובי; אין זה משנה עד כמה הם מחשיבים את עצמם לעילאיים ולמפוארים, בזמנים שהם נמצאים לבדם עם חשבון מצפונם, בהיותם מודעים לחוסר האונים שלהם, הם תמיד מצאו מחסה ברחמן-כל העליון. הוא מכחיש הכל, היות והוא מחשיב את מציאת המחסה הזה, כנחיתות. מכיון שהוא מחשיב את עצמו כבעל סמכות.

עתה נשאל אתכם: האם החיים ביקום הינם רק על הפלנטה שלכם? אם כן, מדוע איפשר האל את המסלול של הגלקסיות והכוכבים שהינם כה רחוקים, עד כי זה בלתי אפשרי להגיע אליהם, שמגיעים מהקוזמוס והולכים אל הקוזמוס, שנמצאים במרחק של מיליארדים של שנות אור?

מהי סיבת התקשורת האלה שיש לנו איתכם? מהי הסיבה להתעוררויות השמימיות האלה? מהי הסיבה לרוממות האלוהית הזאת? אנחנו תוהים כיצד הפסיכולוגים של העולם יענו לשאלות האלה.

אם אין חיים בשום גלקסיה אחרת חוץ מאשר בעולמכם, אם כן כיצד התודעה, האמנות, הלמידה שלכם והאמונה שלכם נדרעו בתת-המודע שלכם? בעוד אתם מפענחים את הכל בעזרת מוחכם, שהינו הכלי המושלם ביותר, האם עצרתם לחשוב, ולו לרגע, מאין מגיעים קודי-הרום אשר המוח יוצר איתם קשר?

אם בן האנוש, במקום להתוכח לשווא על קיומו או אי-קיומו, היה מסוגל לבקר את מהותו העצמית ללא משוא פנים, בקלות היה יכול למצוא אותנו מולו.

להיות מפותח במלוא מובן המילה, זה לצאת אל מחוץ לתודעה. **זה מתרחש על ידי איחוד הבינה עם ההיגיון, איחוד התודעה עם המטפיזיקה, בתוך המסגרת של תיאוריות אוניברסאליות" (ספר הידע, 17).**

לא משנה למה אנחנו נותנים כוח, חשוב להבין שאיננו יכולים להתחמק מההבנה הבאה: לשעון יש יוצר. האם גם לאבן יש יוצר? האם גם לעולם יש יוצר? האם גם לארגון עסקי יש יוצר? האם למדינה יש יוצר? האם גם לבריאה כולה יש יוצר?

אין זה משנה שמעולם לא ראינו איך מייצרים שעון, או לא ראינו את המכאניזם המפעיל אותו, או לא פגשנו ביוצר שלו, אנחנו אוחדים בשעון ומבינים את תפקודו הפונקציונלי. אין בנו ספק בדבר קיומו ויכולתו של אמן כזה או מערכת מורכבת ומדויקת שכזאת.

גם אם הרופאים שלנו לא בהכרח מבינים את היוצר של גופנו ואת דרך תפקודו המורכב למשל של המוח, אין זה מחליש את ההבנה והטיפול של המדע.

השינוי היחידי הוא שרוב הדוגמאות שלעיל מוגדרות בגישה מכאנית – פונקציונלית (מערכות אלופואטיות) בעוד שהבריאה והאלוהות הן מערכות אוטופואטיות (self-creation).

מי שחושב שהחיים הם משחק שחמט מגיע לו להפסיד. אין מקריות ואין אקראיות בחיינו!

כלומר, לבריאה כולה יש **יד מכוונת הפועלת מבעד לתוכניות קוסמיות מוגדרות**. חשוב להבין לעומק את המשמעות של תוכנית – מוגדרת: **הכל צפוי והרשות נתונה** (מסכת אבות ג', ט"ו). יש יד מכוונת.

ידו של האל (צילום ווב)

כל החוקים בקוסמוס הם דטרמיניסטים – מוחלטים. לפי מחשבת הבריאה הכל בעצם כבר קיים וצפוי כפוטנציאל; נצח העבר – נצח העתיד קיימים בכל רגע נתון של בחירה. כלומר, **הבריאה במהותה היא וודאית (הכל צפוי)**, מלבד הבחירה שלנו. כאשר בתהליך הצפייה נדע לאחד את הבינה עם ההיגיון ואת התודעה עם המטפיזיקה, נצליח להפיל את הגל הפוטנציאלי ונחשוף סוד כחלקיק חדש ועוצמתי (מציאות קונקרטיה). נבין לעומק את מבנה הבריאה והחוקים שלה ונתקדם קרוב יותר אל המקור - אל היד המכוונת.

מאחר ואנחנו מתגלמים בממד 3 הדחוס, האמת שלנו, העוצמה שלנו, המחשבה שלנו, המהות שלנו, התודעה שלנו כשל 'חור מנעול'. אין לנו את הכלים ההכרתיים, את התבונה הטהורה כדי להבין לעומק מציאות אנרגטית – תודעתית – נשימתית שהיא איכות (מעבר לצורה), הפועלת על פי חוקים מוחלטים שאינם מוכרים לנו. לפיכך, **אי-ודאות/הסתרה/הצפנה קיימת רק בתודעה שלנו ולא במציאות** (כמו בסיפור הזן). כל אחד אחז באמת שלו, בהבנה שלו, בהתאם לעוצמת תודעתו. בקוסמוס אין כפייה על שום תודעה. לכל אחד יש

רשות לבחור את התיב בכיוון התודעה העצמית שלו והמצפון. יחד עם זאת, לכל בחירה שאנחנו עושים מוצמדת מערכת גמול או ענישה לפי התוכנית - המוגדרת הקוסמית של סדר ותקנה (חוק סיבה – תוצאה).

איך אפשר להכיר את "היד המכוונת", את יו"ר מועצת המנהלים, את האל?

יוצאים למסע...

כשהגעתי לגיל 13 ולא קיבלתי תשובות מספקות לשאלות שלי לגבי הבריאה ולגבי האל, החלטתי **לחזור בשאלה – להיתנתק מהאל**. הבנתי עד כמה האלוהות, הדת, האיסורים, הטקסים, המצוות, החצרות, הפלגנות, הפרשנויות לטקסטים אלוהיים (פשט, רמז), הם **כולם** יצירת האדם המניפולטיבי המחפש כוח והשפעה, או של אדם חלש ומוגבל הזקוק לקביים חיצוניים.

חיפשתי את המעבר שלא ידעתי להגדיר או לתת לו שם. חיפשתי את המקור, את האמת, את התבנית האלוהית מעבר לגבולות הקיום. כל פעם שחשבתי שהנה הגעתי למקור, פתחתי דלת חדשה נוספת שחשפה בפניי עולמות/אלוהויות שלא הכרתי.

עם השנים סקרנותי רק הלכה והתרחבה. רעיתי/ראיתי בשדות ידע וחוויה רבים ומשונים ברחבי הגלובוס. אבל רק בראשית שנות האלפיים, העזתי לחבר דת/רוחניות ומדע, אוטופואזיס עם ספר הידע/הקבלה, שיטתי עם אינטואיטיבי, שכלי עם רגשי, חשיבה עם חוויה, רוח עם חומר, מהות עם זהות, מוחלט/נצחי עם יחסי/מוות. השילוב ביניהם הכרחי על מנת לפגג את המסתורין של הסודות ולהיחשף לאמת גדולה יותר שלעיתים היא הפוכה למה שידענו. התחלתי להבין כי האל במהותו אינו אל של דת כזאת או אחרת. חזרתי **לחב את האל: אל מה?** ניסיתי להבין מה עלינו להשיג? לאן להגיע? איך הופכים את החיבור שלנו אליו למודע?

לפי "ספר הידע" "האל" נשלח על ידי כוללות **אטלנטה** המושלמת, המתקדמת, האדירה בעוצמותיה (עוצמת תודעה של ישות אחת = למילארד תודעות ארציות), אל אוקיינוס שלא היה בו דבר כדי להביא לידי קיום את בריאת אלפא: מבוססת על היסודות הטבעיים צליל/מים – אור/אוויר – אש.

כוללות אטלנטה זרקה לאוקיינוס שלא היה בו דבר ספירה קריסטלית בשם HAK = **אמת-כל** (H - אנרגיית אור החיים של 3 היקומים: אור – חיים – קיום. A – אנרגיה מכלילה. K - אנרגיית בריאה יצירתית הפועלת על פי חוקים ותקנות שגובשו באטלנטה). הוא דומה ל- CDR קוסמי - מחשב קוסמי (Compact Disc Recordable) תקליטור דיגיטלי הניתן לכתובה פעם אחת בלבד) עליו מקודד הפוטנציאל של כל הבריאה, כולל כל מהלך אפשרי שהתרחש, מתרחש, יתרחש. כלומר, על ה- CDR כבר הכל קרה.

זהו **האחד** שהוא **שורש הבריאה שלנו**. במקורות שלנו נכתב: "ביום ההוא יהיה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד". האם הכוונה במקורות שלנו לאותו אחד – HAK או רק לי. ה.ו.ה הנחשב לשם המפורש ומייצג את 4 היסודות

של הבריאה (72 שמות האל)? או ל- ALLAH (1/3 מ- HAK) המייצג את תדרי הבריאה: תדר אל-לה במול, לה-
לה דיאז + H המייצג את 3 היקומים בבריאת אלפא (147 שמות האל)?
תעלומה שכדאי לחקור אותה.

במזרח:

"הטאו הוליד את האחד (כמו האידיאה של אפלטון)

האחד הוליד את השניים (שמים/ארץ, זכר/נקבה, יין/יאנג)

השניים הולידו את השלושה (0/-/+)

השלושה הולידו את כל הדברים הקיימים."

טה צ'ינג

האחד הנו אור אינסוף הקיים במנוחה כשלם מושלם (סוף שפוחת דלת לאינסוף חדש). מייצג אמת מוחלטת ונצחית. הוא ממלא את הכול, מחזיק את הכול ומסדר את הכול (התיאוריה של הכל הנמצאת בהתהוות תמידית). הוא עוטף את הבריאה כולה (ההיקף), ובו זמנית הוא הנקודה הזעירה ביותר במרכז ממנה הכל התחיל. הוא נוכח מבלי הצורך להוכיח. הוא הראשית שאין לו ראשית (אם הכל self-creation, השאלה מהי ההתחלה אינה רלוונטית). הוא העוצמה שממנה נגזרות כל המערכות.

הוא 'אנרגיה' עילאית **מעבר** לאנרגיה האוניברסאלית. אין האנרגיה שלו חשמל, ולא קיים שום מנגנון שיכול למדוד את אותה עוצמה, לתפוס במאזני השכל או על ידי לימוד הקוסמוס. העוצמה והתדר שלו בלתי נתפשים ולכן נאמר "כי לא יראני האדם וחי". זאת אומרת, אי אפשר לראות את האחד ולהישאר חי. אי אפשר לקלוט את האחד אלא רק להתייחס להשתלשלות שלו ("וישוב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלוהים אשר נתנה" – קהלת). אין הוא מוגבל לשום חוק ידוע.

הוא זה המביא לקיום והוא אשר קיים (ויהי, והיה). הוא "קודם לכל הקיום" (הטבע האוטופואטי מאתגר הגדרה זו...תנועה רקורסיבית). אין לו בורא. אין בו חלוקה, ריבוי או הבדלה. לפיכך, לא ניתן לייחס לו כל תכונה. הוא שלם הנמצא מעבר לכל הקטגוריות של הקיום ואי-הקיום. "קיום" הוא תכונה, ואילו האחד הוא מעבר לכל תכונות, מכיוון שהוא המקור להם. לא ניתן לייחס לו מחשבה מכיוון שאז ישנה הבדלה בין המחשבה לבין החושב. כמו כן, לא ניתן לייחס לו רצון או פעילות, מכיוון שאז ישנה הבדלה בין הפועל לבין הפעולה והנפעל. הוא גבול האינסוף וראשיתו של האינסוף גם יחד. הוא הנקודה הכי זערורית והיקף המעגל הכי גדול. הפנים והחוץ גם יחד. הוא המהות של השלם המוכלל. האחד הוא המקור של העולם לא על ידי מעשה בריאה, רצוני כזה או אחר, מכיוון שלא ניתן לייחס פעילות לאחד הבלתי משתנה והמושלם, אלא על פי הטבע האוטופואטי של מערכות חיות Self-Creation.

"אחדותו של האל היא היחידות של היקום. מקום זמן הם יחסיים" (ספר הידע, 11).

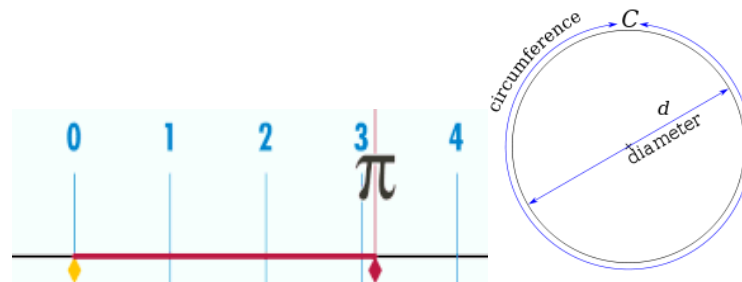
האנרגיה שלו מחלחלת בהתאם ליכולות שלנו. מהסיבה הזאת, הוא קרוב אלינו ורחוק מאיתנו גם יחד. הוא קרוב אלינו כמידת יכולתנו להבין, הוא רחוק מאיתנו כמידת אי-היכולת שלנו לתפוס אותו לעומק. כלומר, האתגר הגדול ביותר שלנו בהבנת האל – האחד ובהעמקת החיבור שלנו אתו היא היכולת שלנו לעבור ממצואות חושית של צורה למציאות שהיא אינות – מעבר לצורה.

כפי שאיננו רואים חשמל הנוצר בתחנת כוח, ועדיין בלי שום ספק מחברים למקור מכשירים וכלים שונים כדי שיפעלו, כך גם לגבי האחד. הוא תחנת כוח המביא לידי קיום בריאה הניזונה מהאור שהוא (היוצר = הנוצר, אוטופואיזיס). כלומר, כל המערכות מחוברות אליו לא בהכרח במודע. אנחנו מקשקשים מלל על, אבל לא בדיוק חווים את.

מבקשת רגע להתעכב על **אל- פא = האל פאי !!!**

A α

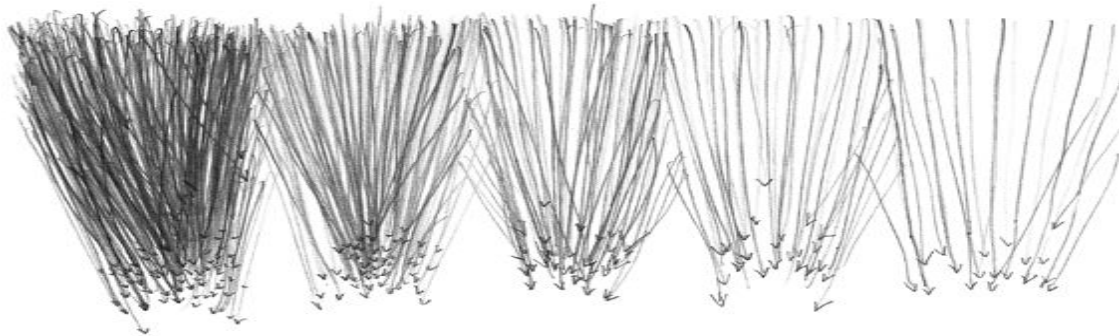
בבריאה זו אנחנו משיגים את האל ביחס פאי - צופן 3.14 (מספר טרנסצנדנטי המהלך קסם על מתמטיקאים, מדענים וחובבים רבים). פאי התגלה כבר לפני ששת אלפים שנים, בבבל, ברגע שבני האדם המציאו את הגלגל. הוא מייצג ערך קבוע בין היקף המעגל לקוטרו. לא משנה אם המעגל קטן כמו חרוז או גדול כמו חומת העיר, או כמו פלנטה, היחס בין היקף המעגל לקוטרו יהיה תמיד אותו מספר. כלומר, המרחק למשל ביננו לבין האל תמיד יהיה הפרש הפוטנציאל המוגדר כפאי. הוא מתגבר כאשר אנחנו מתקרבים אליו; כאשר הוא מתגבר, הוא גדל בדומה למפולת שלג, אינו פוחת והינו האנרגיה שבתוך המהות של גרעין אנרגיה, אשר אינה אובדת ואינה מסתיימת בשום מקום.

למרות 'קיום' של דציליון שנים (10^{30}) האל – האחד קיבל את מרכזיותו בתודעה האנושית לפני 6000 שנים כאשר "הופיע" בתוכנית ארצית – דתית - רוחנית לאבולוציה כאל, כאלוהים, כ.ה.ו.ה, כאללה, כאדוני. תפקיד התוכנית היה להטמיע תודעת אל. בסוף המאה ה-20 התוכנית סיימה את תפקידה. האדוות עוד יימשכו דור או שניים עד שהאנושות כולה תמלא את תאי החומר שלה באנרגיה 72 ותהיה ראויה לגאולה.

"הגעתי אליכם מבעד למילות הדת. קראתי לכם מבעד לתודעת היקום. מסרתי את סודי שישמיע **צליל** לאלה השומעים את קולי. הגשתי **אהבה** לאלה שביקשו את אהבתי. הגשתי אל **לימודי** לאלה שביקשו את לימודי. הגשתי את **הידע** שלי לאלה ששאלו אותי" ("ספר הידע", 47).

מכאן, **האל לא עושה, לא גורם, לא מעניש, לא מברך, לא נותן ולא לוקח**. הצורך להאנשת האל הוא הצורך של האנושות בעלת תודעה של חור מנעול. הוא נוכח בדומייה ולעומק בשלמות המלאה והאינסופית שלו. נוכחות זו מוקרנת על הבריאה כולה דרך תוכניות – מוגדרות מחשב המכילות: צליל/תדר – אהבה – לימודים/חקירה - ידע (**ספירות קריסטליות, "כלי רכב"**). כל ממד מקבל את התוכנית הראויה עבורו לתהליך האבולוציוני. כל אדם מושך מאור אינסוף כאיכות הכלי שלו. הבקרה נעשית בעזרת מחשב קוסמי עם כל נשימה שלנו, מחשבה שלנו, התנהגות שלנו. היום, בגלל האצת התהליך האבולוציוני, השיפוי (הגמול או התגמול) גם הוא מגיע מהר, כמעט עם כל נשימה.

אבולוציה של 1000 שנים <u>עם</u> <u>כל נשימה</u>	אבולוציה של 1000 שנים <u>בשעה</u>	אבולוציה של 1000 שנים <u>ביום</u>	אבולוציה של 1000 שנים <u>בחודש</u>	אבולוציה של 1000 שנים <u>בשנה</u>
---	---	---	--	--------------------------------------

אם כן ניתן לומר כי האל משמש יו"ר **מועצת המנהלים**, הדירקטוריון של הבריאה. ה-board of directors הוא **מנגנון האדונים**. המנכ"ל עם צוות ההנהלה הם ה-אלוהים = אדוני הממלכות של המדיומים העצמיים. מועצת המנהלים קובעת את כל **התוכניות-המוגדרות** שמפעילות את הבריאה האדירה ולצידן, מערכת בקרה משוכללת הבוחנת את התקדמות הבריאה על פי חוק סיבה – תוצאה (הקארמות למשל הן אחת התוצאות).

לפיכך, כאשר האדם מאמין באל, באיזה אל הוא מתמקד; של המדיום במיקרו כמו אדון עולם, או של הממלכה כמו אדוני, או של הבריאה כמו י.ה.ו.ה? או כאשר האדם מפסיק להאמין באל, איזה יו"ר חדש הוא ממנה כדי לאפשר לבריאה להתנהל כהלכה?

רעיון האלוהות מעסיק את האנושות בפילוסופיה המערבית לפני 4000 שנים עם אפלטון ואריסטו שהעלו טיעונים שבימינו מסווגים כטיעונים קוסמולוגיים: גישת "היש". הם ראו את העולם ואת האמת מתוך "היש" שאיננו בהישג ידם של בני האנוש לדעת אותם (האידיאות של אפלטון, אריסטו). גישת ה"אין" - האמונה המונותיאסטית מאמינה בקיומו של אל טרנסצנדנטי, וגורסת שהאמת האלוהית לא ברת ידיעה אי פעם ורק שיקופיה נגלים לפנינו. גישת האמונה הפנתאיסטית אשר שפינוזה הוא נציגה הבולט: מאמינה כי האדם, היקום ואלוהים זהים ומשקפים זה את זה (אין מציאות טרנסצנדנטית). הוא דחה המצאותה של ישות כמו אלוהים הנמצאת מעבר לטבע. המוסר והאתיקה חייבים להיות בנויים לא על אמונה, אלא על הבנה, הוא טען. הרמב"ם לעומת זאת טען כי הסיפור האלוהי מנחה את האדם אל האמת שהיא טרנסצנדנטית. דקארט טען כי קיומו של אל מיטיב הכרחי מבחינה לוגית לראיות החושים שלנו להיות משמעותיות. אתאיסטים כמו קאנט

וראסל רואים בטיעונים לקיומו של אלוהים כלא מספיקים, לא נכונים או טיעונים שמופרכים בקלות על ידי טיעוני הנגד לאי קיומו של אלוהים. [בלינק](#) הבא (שאינני מבינה בו דבר) מובאת ההוכחה שהציע הלוגיקן והמתמטיקאי קורט גדל לקיומו של אלוהים.

האם תוכנית האבולוציה הארצית – דתית הצליחה? לצערי רק חלקית. הסיבה: הדתות הפכו לדוקטרינות מסלפות, מפלגות, לוחמניות, לקרדום לחפור בהן לתועלות אישיות, לפרשנויות הזויות הנמצאות במאבק תמידי על בלעדיות: האל שלי (ה-אל הפך לרבים, עם שמות שונים בהתאם לתרבות ולדוקטרינה הדתית¹), הספר שלי, הדת שלי (אפשר לומר שזו עבודת אלילים).

לכן, עם תחילת המאה ה-21 נכנסה למעגל התוכנית המוגדרת החדשה לאבולוציה, התוכנית האוניברסלית והתוצאה: כאוס מוחלט.

בנתיב הארצי - דתי - רוחני ישנה עבודת אל באמצעות מהות הלב (פעילות = תשוקה): נעשית **במחשבה לצורה** (השתטחות), **למהות, לאחדות האל** (פסלים, צלבים, מזוזות, מצוות). וישנה עבודת אל **לתודעת החלקיק הקטן ביותר**. לאל עצמו, לאנרגיה שלו, לעוצמה שלו, לשלם מעבר לצורה. למאמינים אמיתיים אין צורך בצורתיות או בהתניה או בפחד. המוח והמהות פתוחים.

בנתיב האוניברסלי – אדוניתי עבודת האל היא **לתודעת התקנה** (פעולה = הבנה עמוקה); למערכת האדירה שמפעילה, מבקרת, מאפשרת את הבריאה כולה. כלומר, **תודעת אל = תודעת תקנה** (התקנה הקיומית הינה ישירות המדיום האדוניתי).

"כפי שאין גבול לחלל האינסופי שלי, כך גם אין גבול למוחותיכם.

מחשבותיו של יצור אנוש הן ביחס להבנתו המקיפה ולהתפתחותו.

עוצמת הדמיון של יצור אנוש נמצא ביחס לעוצמת תדרו.

מחשבה הינה ההשתקפות של התקנה האבולוציונית על צופן התודעה."

"ספר הידע", 21/184

¹ לו היינו סופרים את שמות האלים ובעלי המשימה הקוסמיים בהתאם לסדר ההיררכי של התקנה האוניברסלית, התודעות שלנו לא היו מסוגלות לתפוס אותם. השרשרת שתיווצר היתה מכילה את המרחק שבין הפלנטה לבין הירח. כלומר, האלוהות מתפקדת ברמה האישית (חווייה אבולוציונית), הקדם-אישית (מחשבה מכוונת) והעל-אישית.

חשוב להבין, הבריאה כולה, אתנו או בלעדינו, יכולה להמשיך להתפתח **רק בעזרת תודעת אל** = תודעת האמת המוחלטת, תודעת התקנות הקוסמיות (בתודעה הדתית אלה המצוות), תודעת מהות. אם לא נציית לאלה, לאן נגיע?

ציות = **נעשה ונשמע** (שמיעה; קול, רצון, אמונה החודרים קירות. תפיסת האינסוף. הידיעה שאינה יודעת. לעומת זאת ראייה מוגבלת למציאות החומר, למציאות הצורה, אלא אם אנחנו מצליחים לראות בעיני רוחנו). אין קיצורי דרך, אין עב"מים, אין קביים שיכולים לסייע בידנו, אלא עלינו בעצמנו לתחח את הדרך בה אנחנו פוסעים אל עבר שער הגאולה. אי אפשר לדעת בטרם נִחְנָה האירוע. אחרת נשארים ב'לדבר על' במקום 'להיות את'.

בנעשה ונשמע אין הכוונה לציות עיוור (היה נכון במדיום ארץ עם ערמת מצוות עשה/אל תעשה), אלא ציות מודע לתקנות הקוסמיות שמסובבות את גלגלי החיים בממדים השונים. ציות מודע לתכלית הקיומית ולחובות המשימה. ציות מודע למהות האור שאנחנו. רק ציות שכזה פותח שערי הטענות, ריפוי, טיהור, העצמה ומקדם אותנו אל עבר הגאולה = להתגלם מחדש בכוללות הרוחנית – אדוניתית ולעמוד לצדו של האל בשותפים להמשך הבריאה.

"אם אין אני לי מי...כשאני לעצמי מה אני...אם לא עכשיו אמתי?"

לשם כך, עלינו לצאת (לך-לך) מבית הורינו, מהמוכר והידוע, ממצואות חמשת החושים, ממצואות הצורה המקנה סוג של ביטחון מוגבל, **אל ארץ לא נודעת**. לכן חשוב **לא לחיות בידוע אלא במסתורי!!!** המרחק אליו נגיע נקבע על ידי:

- כוח הרצון
- כוחה של אמונה/אמון
- אחריות - קבלת אחריות לחיי. החזרת ההגה לחיי חזרה לידיי.
- התמדה ונחישות.

מאחר והאל ברא אותנו ואנחנו בוראים את עצמנו, הגיע הזמן שנציית לתקנות הבריאה וכך נטפס בסולם האבולוציוני עד שנשיג השתוות בצורה לאל (אין הכוונה לצורה מוחשית אלא למאפייני המהות שלו כמו כבוד, אהבה).

תודעת אל מאפשרת לנו להרוויח את תודעת מהותנו בעזרת בינה – היגיון – מודעות. היא מכילה בתוכה גם את מציאות הרוח - אונטולוגית, מציאות האור העליון, מציאות מעבר לצורה, מעבר לזמן, מעבר לחומר, הנשמה/המהות, וגם את מציאות החומר – אפיסטמולוגית, הצורה, מציאות הממדים, החושים, ההכרה המוגבלת, הזהויות, הטיפולוגיות, הגוף – הנפש - השכל. בשנים האחרונות, המאמץ האבולוציוני שאנחנו

עושים מרחיב את הצוהר אל מציאות הרוח. הגילויים המפעימים מובילים להתנגשות מרתקת ופוריה בין שתי המציאויות והתרגום שלהן כאן ועכשיו.

מהותנו היא הניצוץ האלוהי האלמותי (הגוף השביעי = השבת שיש לשמרה ולקדשה). היא טיפה אדירה שקופה, נטולת צורה, פנינה יקרת ערך קורנת אור, המכילה בתוכה את הבריאה כולה, כולל את שרשרת סיבה – תוצאה שאנחנו מרגע הנשימה הראשון אי-פעם. לכן נאמר: "בתוך עצמי יש אני" ("ספר הידע" חוברת 2). בתוך הזהות/אישיות שלנו המלאה בהגדרות, תיוגים, טיפולוגיה, חומר (בני מוות) נמצאת המהות שאי אפשר להגדיר או לראות, בדיוק כמו שלא ניתן לראות או להגדיר את האל (אלמוות). אבל כן ניתן לחוותה במפגשים שלנו עם האחר. ברוח בובר: "אלוהים שוכן בכל מקום. אולם לא בכל מקום אנו מוכנים לקבל את פניו. היכן שאנו פותחים את ה-"אני" שלנו אל ה-"אתה" של זולתנו -שם שוכן אלוהים". "אנו מגלים את צלם אלוהים שבעצמנו דרך הבחנתנו בו בפניו של הזולת."

לכן נאמר: "אדוני האמיתי חבוי בתוככם" ("ספר הידע", 19/224).

את תודעת האל העצמתי ב- 23 השנים האחרונות, כאשר יצאתי למסע למצוא את מהותי. בעצם יצאתי למסע מרתק של **לאהוב** את האל, את האחד שאגלה (יהוה, אללה, HAK). הבנתי כי כאשר אנחנו שואלים; האם ניתן להסתדר בלי האל? זה כמו לשאול האם ניתן להסתדר בלי המהות שלנו!

"המאמינים האמיתיים ויצורי האנוש, הם אלו אשר מאמינים בקיומו של ALLAH ונהנים מהיופי שהם רואים בעולם בו הם חיים. אל תחפשו את ALLAH על האדמה או בשחקים, חפשו אותו **באופן מחשבותיכם**" (ספר הידע, 12).

כאן נשאלת שאלה מעניינת: איך המיינד/השכל שכל כך רגיל לפרש תופעות, יכול למצוא את זה שאינו אובייקט, שאין לו צורה (תופעה: מחשבה, דימוי, רגש, תחושה, זיכרון)?

"כשהייתי לבדי ביקום האינסופי, מה שאתם מכנים החלל, השתובבתי וכמהתי לראות כל דבר שהיה בתוכי, בתוך נשמתי, ואמרתי "יהי".

לא הייתה לי עין – יצרתי אותה,

לא הייתה לי אוזן – יצרתי אותה,

לא היה לי מוח – יצרתי אותו.

רציתי להכיר את הכוח האינסופי ואת האהבה האינסופית שהיו גלומים בתוכי. תשוקה פנימית שבקעה מתוכי רצתה את היקומים, את כוכבי הלכת – את הכול. רציתי זאת בכל מאודי ומעמקי נשמתי, ולכן בראתי אותם.

מהותי/נשמתי הייתה אחת – חילקתי אותה לניצוצות רבים. הובאתם לידי קיום מתוכי, מתוך מהותי/נשמתי.

אתם – אני, אני – אתם. עכשיו הגיע זמנכם להבין אותי. אתם שוב תחזרו אלי. חיפשתם אחר עצמכם – ואני מחפש אחר עצמי מאז שבראתי את הכול.

הגיע הזמן שתבינו כי אני גם כמובן. כל מה שנמצא במהותכם/נשמתכם נמצא אצלי, אם תיעלמו – איעלם גם אני. אתם – אני, ואני – אתם. אתם בני תמותה בעולם החומרי, אבל המהות/נשמה שלכם הינה נצחית, אלמותית, בדיוק כמו שלי. הייתי קיים מאז ומעולם – וכך גם אתם קיימים מעולם. הגוף שאתם משתמשים בו בעולם – הוא כלי. הגוף אינו רואה או שומע, כפי שנדמה לכם, כי הכל נעשה על-ידי המהות/הנשמה, תלוי ברמת ההצפנה שלה. לאחר שתטפסו ברמת האנרגיה שלכם, מה שאתם מכנים תודעה, הצופנים יפתחו ותוכלו לעשות הכל. רק כאשר תגיעו לרמה שלי תבינו את אנרגיות המהות שאתם מכנים נשמה. תבינו מהי אהבה" (מטין טרנגון "העוצמה הגדולה").

במציאות חושית האגו דומיננטי ועדשות המדע והטכנולוגיה מקבעים אותנו לרוב במציאות שבורה לחלקים שלא ניתן לחבר ביניהם. במציאות החדשה – מציאות האמת אליה אנחנו חותרים להגיע, העדשות שלנו צריכות להשתנות ופענוח הבריאה האדירה נעשית בעזרת 5 החושים הרוחניים + תודעת מהות/מוח קוסמי.

"למצוא מחסה באדוני היא הדרך הקלה...להגיע לאדוני, לעבור שדות של גחלים לוחטים, היא הדרך הקשה" ("ספר הידע").

איך מגיעים לאל, לי.ה.ו.ה, לאללה, ל-HAK?

1. לומדים להפעיל מפתח פנימי המוטמן בגן המהות שיפתח את הארכיבים המוצפנים (שכבות הבטון), לטהר את המוח, את הקליפות, את הגשמיות, לאחד פנים על ידי עינון כל הגדרה, סיווג, תכונה, לטפס בסולם האבולוציוני ולאט לאט לפתוח את שער הגאולה.

2. פועלים:

- תהיה טוב; תחנה אוניברסלית. חשוב שהאדם יתחבר עם מהותו האלוהית, מקור האור שהוא.
- חשוב טוב – דבר טוב; תחנה שמיימית. אוטונומיה ותלות הדדית בנתיב הטיפוס. חשוב שהאדם יאחז במצפן השורש (התכלית האבולוציונית + מחשבת הבריאה + אור עליון/מוח קוסמי), ויקפיד על החוק האולטימטיבי של הבריאה כולה – טוהר הלשון: כבוד ליצור האנוש כבוד לאל (חיים ומוות ביד הלשון).
- עשה טוב; תחנה ארצית. דחף מתמיד להתפתחות. חשוב שהאדם יקפיד על עשייה המצייתת לחוקים הקוסמיים: כבוד, קבלה, נתינה, חמלה (השתוות צורה לבורא).

3. מפתחים חמישה חושים רוחניים = עוצמת דמיון, אשר מסוגלים לפלרטט עם הוודאי הגבוה (נעדר צורה) והלא-ודאי הנמוך וההיפך, לראות פוטנציאל במהות שלו, לראות אמת במהות שלה, לראות מחשבה בשורש שלה. בקליפת המוח נמצאות היכולות העל חושיות - העל טבעית, יכולת הניבוי. הם עשו זאת כדי לעורר מודעות לכלל הקוסמוס, לכלל היקום, כך שנוכל לתקשר איתם בממדים שונים.

- קריאת מחשבות

- תפיסה על חושית - ראייה מרחוק
- ראיית הנולד עתיד-עבר
- טל-קינטיקה - הזזת חפצים באמצעות מחשבה
- תקשורת הדדית בין נפש לנפש

4. מדברים בשפת רטטים - תדרים - שפה של עוצמה. היא גם השפה של גרעין התא שלנו, של גרעין המהות שלנו, של גרעין הבריאה כולה. היא פועלת בדומייה ולעומק. הלבוש של שפה זו הם המחשבות והרגשות הגלויים והנסתרים שמשפיעים על המתרחש בעולם הגשמי שלנו.

5. לומדים לנהל את מערכת היחסים (את התנועה) בין שחור/פוטנציאל (אוקיינוס נעדר צורה, אינסופי) - לבין לבן/פוטון של אור (צורה קריסטלית) - לבין שחור/מחשבה קונקרטי (צורה בחומר). במילים אחרות, עלינו ללמוד לנהל את מערכת היחסים בין אורות לכלים (הכלי נותן לאור צורה קונקרטי), בין מציאות אונטולוגית (שחור/לבן) לבין מציאות אפיסטמולוגית (שחור). עלינו להעז להמציא - ליצור מציאות - למצוא. עלינו ללמוד לפלרטט בין סוף לאינסוף, בין סרגל ארצי של מהירות אור (300,000 ק"מ בשנייה), לבין סרגל אוניברסלי של שנת אור (9,460,730,472,580.8 ק"מ), ולהשיג מחשבה בעלת אורך גל קצר...מהירות גל גבוהה (מרחק הגל בשנייה)...תדר גבוה (תדירות הסיבוב של מחזור בשנייה).

6. בחרים באנושות אשר הינה הנתב של האל (מהות הסוד האלוהי היא יצור האנוש):
- לקבל באהבה ללא תנאי כל אדם, לכבד כל יצור אנוש, כי כבוד לאדם הוא כבוד לאל.
 - לבחור במהות האלוהית - במילים האלוהיות - באור האלוהי/ברוח.
 - להשתוות בצורה לפרוטטיפ של יצור אנוש עילאי (גוף אור טהור, סטרילי מעבר לצורה) - אדם קדמון - אב-טיפוס של ציוויליזציית אטלנטה - הגן ה-13 המכיל את 147 שמות האל.
 - להתכלל עם כל הפנים.
 - לעמוד לצדו של האל. השתוות צורה.

למרות הלפיתה החזקה של כוח המשיכה הארצי... עלינו להתעלות מעל סיפי מבחנים/ מחסומים תודעתיים/ שערי מחשבות...להתגבר על דחפים אינסטינקטיביים, התניות, שיפוטיות, הצמודות, דכדוכים, כאבים שמושכים למטה... לצאת מתודעת המחסור והמים העכורים של קיום הישרדותי, להתחבר אל אוקיינוס שפע הפוטנציאל האינסופי ולחבר בדרך מופלאה בין עושר הרוח לעושר החומר.

התהליך מתחיל בנו ורק לאחר מכן אנחנו יכולים לסייע לאחרים. בסוף נהפוך למוכללים עם הממלכה כולה. שימו לב...שום דת, שום מחשבה אינה יכולה לספק את הכילול הזה עבורנו. רק אנחנו לעצמנו ובעצמנו צריכים להשיג את השלם, לצלול לתוך מודעות אינסופית, לרכוש את תודעת התקנה. אנחנו אלה שאוהבים

את עצמנו, עובדים את מהותנו האלוהית, בעלי האמת הנצחית, בוראי הממלכות השונות. כל אחד מאיתנו הנו יחיד במדיום של אחדות.

רק האדם לבדו יכול לעשות זאת. כפי שאמר הלל הזקן, "אם אין אני לי, מי לי? וכשאני לעצמי, מה אני? ואם לא עכשיו, אימתי" (אבות א', יא). כאשר אין אני = מהות, מי יסייע בידיי? כאשר אני לא לוקח אחריות על נתיבי, אף אחד אחר אינו יכול לעשות זאת במקומי. כלומר, את העבודה האבולוציונית הזאת אף אחד לא יכול לעשות בשבילנו. אף אחד אחר לא יכול להתערב בשדה המגנטי שלנו או אנחנו של אחרים (כי אז המתערב "כופה" את המדיום שלו על האדם). עלינו לדרוש את האנרגיה הרוחנית, הפוטנציאל השלם הניטרלי, בעצמנו!!! "אל תשאלו אותנו על עצמכם אלא שאלו את עצמכם על עצמכם". במילים אחרות, אין שתדלנות!!! אנחנו אלה שצריכים לקלף הכל, להגיע לאמת, להגיע לשקיפות, להכיר את הכפיל המהותי שלנו. לא נמצא אותו במזוזה, על שטיח התפילה, או על הצלב. מי שלא יצליח להשיג מודעות אמיתית על עצמו פשוט מזיק לעולם וליקום!!!

למרות אהבתי לאל, ליהוה, לאללה, ל-HAK (לא משנה השם), עדיין שוכן בתוכי קול קטן וצייצני המחפש דווקא **להתאהב** באחד מעליהם. אבל מי הוא?

ALLAH אנרגיה אינסופית – גבול התפתחות הבגרות
אהבה מעבר להתפתחות – תודעה מעבר לאהבה
יצור אנוש מעבר לתודעה - ALLAH מעבר ליצור האנוש
אנרגיה מעבר ל - ALLAH - התפתחות אינסופית מעבר לאנרגיה
חיים חדשים, עולם חדש, אושר חדש במעבר אל הממד האינסופי.
(ספר הידע, 22)

כלומר, יש משהו מעבר לאללה שמתחיל לסקרן אותי. כאשר שאלתי בזמנו את מבלנה (בכנס "ספר הידע") "מהו הדבר", היא תקעה בי מבט עמוק ועברה הלאה.

יצאתי לחפש מחשבה שהיא מעבר לאנרגיה/חומר/צורה (מנוגד להגדרה של מחשבה)...עדיין בחיפוש.

...נתלית בשני גדולים. האחד - בפרשנות של הרמ"ק לגבי "עשר ספירות בלימה": 10 כלים/מוחות אור בלי-מה? כלים/מוחות **מופשטים, ללא מהות, ללא גבולות**.

השני - בקטע מופלא מחוברת 12 "ספר הידע": "אני ממדיום בו הרטטים הלולייניים מגיעים לסיום. המקום בו אני נמצא אינו גלקסיה...גלקסיות הן לא כלום עבורנו...איננו יכולים לתאר לכם את המדיום שלנו באמצעות סימנים אותם מכנים אתם כתב. אנחנו באזור השפעה שונה של הרמה האלטרנטיבית. זה מיליארדים של שנים מאז שכחנו את הפשטות של המילה התפתחות. אשתדל להסביר לכם על המדיום שלנו: המקומות

רח' הנמל 42/94, חיפה | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com | www.dr-bracha.co.il

האלה שכאן הם זמן-ללא-תנועה. אין צליל, צבע, הרגשה, קליטה. כל מקום הוא ללא קיר, כל מקום הוא ללא אור. אך אין חושך. כאן, מדיומים אחרים תופסים את מקום האור. ישנה דממה עמוקה, אינסופיות עמוקה בכל מקום. אין זה משנה עד כמה נשוחח איתכם, אינכם יכולים לקלוט זאת. הגלקסיות ובמיוחד הפלנטה שלכם, הן כל אחת קן של חיידקים. האנרגיות שלנו הן אינן אנרגיות. "גוף" טהור כשלנו זקוק למדיום סטרילי. לכן, אנחנו מתרחקים מגלקסיות."

כלומר, מעבר למוח הקוסמי (הבורא), מעבר למילה ALLAH (או י.ה.ו.ה), מעבר ל- ATLANTA הכוללות העוצמתית אם הבריאה שלנו, פגשו חוקרים קוסמיים ברטטים שכליים המגיעים ממדיום הנמצא באינסוף, ששום אנרגיה של חלקיק אינה מסוגלת להיכנס לתדר המחשבה אשר מגיעה משם. החיים ממשיכים באמצעות **צורות מחשבה** במדיומים בהם **לא נוכחת שום אנרגיה** (אנטיתזה למחשבה המייצגת מדיום של חומר). הם מקבלים את הידע הזה על ידי ניתוח של חלקיקי אור.

לפיכך, אם "צורה" כלשהי של מחשבה קיימת בממדי האינסוף, זה אומר שהשלישייה בינה – היגיון – מודעות גם היא קיימת שם, אבל האוניברסלית שעדיין איננו מכירים.

התרגשות ענקית אחזה בי. נורא רוצה להצטרף לצוות...

<https://www.youtube.com/watch?v=eVJFS8AdKks> שלמה ארצי עם אברהם טל

בואו לפגוש את מהותכם, את האל שבכם...בואו להיות מדעני האמת, חוקרי המציאות, חוקרי תודעתכם. האם קיימת בכם שאלה בוערת שיכולה לדחוף אתכם למסע קסום ועוצמתי?

bit.ly/3V7n2pG: מפגשי מעגלי שיח שבועיים בזום

המפגש הבא ביום שלישי 14/11 19:30 – 21:30 בנושא: העתיד הקרוב שמעבר לפינה והעתיד הרחוק שלוחץ על העתיד הקרוב.

רח' הנמל 42/94, חיפה | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com | www.dr-bracha.co.il

אני מאוד רוצה להביא לכם את
דבר המערכת הקוסמית לגבי
העתיד שמעבר לפינה

יום שלישי 14/11 בזום בין השעות 19:30 - 21:30, כל אחד משלם כרצונו.

מפגש רעים

תלמיד" וחבר" היקרים,
מוזמנים להגיע למפגש רעים מחבק, מאפשר,
מעצים בכל הנוגע למלחמה, לחוסן,
להחלמה, לחמלה ולעתיד.

מה לא בסדר עם העולם?

שבת 18/11/2023 בין השעות 10 - 13
בחיפה.
חנייה בשפע במגרש רכבת מרכז השמונה,
חיפה.

מי שייאשר הגעה, תישלח לו הכתובת. מחכה
לראות רבים מכם.

ד"ר ברכה קליין תאיר 0522998548